

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968564848/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

ANDEN SLAVE.

Nej, kun de Foranstaaendes Nakker —

FØRSTE SLAVE.

— Vrangen af Herligheden! Ja, den er god nok til os Slaver, men slet ikke saa daarlig endda til at faa Humør af! Alligevel: pris Guderne, Kammerat, at Du har oplevet at komme med til en saadan Fest! — Betænk: det er Datteren af vort Hus — af vort, — som al den Ære gjælder! Der staar hun, det velsignede Pigebarn, hugget i Sten; nu løber Guderne ikke saa let af med hende som sidst. Med Skam at tale om føler jeg mig ligesom lidt hjertegreben ved alt dette: ja, jeg tror, der sidder en Taare i mit ene Øje, skjøndt jeg fristes til at lé med det andet.

ANDEN SLAVE.

Men det var den nye Stjerne, som Du lovede at vise mig.

FØRSTE SLAVE.

Ja, kom herhid og vend ligesom jeg Næsen stik i Vejret. — Sé, dér sidder den og funkler paa Himmelhvælvingen — lige dér, hvor jeg peger.

ANDEN SLAVE.

Det er jo Venus — Aftenstjernen!

FØRSTE SLAVE.

Snak! Har Du nogensinde sét Venus sidde lige over dit Hoved paa Kanten af Mælkevejen!

Denne Stjerne dér har ikke været sét, siger jeg Dig, førend hun forsvandt, og det er nu netop et Aar siden. Det er Fulvias Stjerne, sat dér af Guderne, for at vi kunde vide, hvor hun var bleven af. I Begyndelsen var Folk jo som gale for den Sags Skyld. Den halve By tilbragte Nætterne paa Tagene for at betragte Underet.

ANDEN SLAVE.

Ja, hvad véd jeg om alt dette, jeg, som i det sidste Aar har arbejdet paa det fjerne Landgods i Libyen. Dér hørte vi ingen Nyheder og havde Andet at bestille end at kigge Stjerner. Men forsvandt hun da virkelig — saadan lige med Et?

FØRSTE SLAVE.

Ja, som hun var blæst bort — ligesom en Røg! Der var ikke Spor at opdage af hente. Hun kørte ud alene — og væk var hun — farete til Himmels!

ANDEN SLAVE.

— med Heste og Vogn?

FØRSTE SLAVE.

Nej, Hestene kom hjem igjen samme Nat, bedækkede med Skum fra øverst til nederst; Ingen kunde siden den Tid styre dem; naar man vilde spænde dem for, teede de sig som rasende.

ANDEN SLAVE.

Men hun kunde jo være styrtet af Vognen og have knækket Halsen; — eller — hun var